

۲۰۱۳/۰۳/۲۱

عبدالحمید سامع

آیا «جنگ ناتو» بی هدف و غیر عاقلانه است؟

درین روزها، از هر طرف «شعارها»، «ادعا های عوامفریبانه» و غیره تقاضا ها، در تحت نام «توضیح خواستن» در باره «حضور قوای خارجی»، از جانب «مسئولین دولتی» افغانستان، بشمول «رئیس جمهور»، پس از ۱۲ سال، با شدت بی سابقه علیه قوای خارجی، بخصوص ایالات متحده امریکا و «ناتو»، شنیده می شود. هدف اصلی این صحنه سازی ها و فراموشی ها از گذشته، بخوبی روشن نیست. رئیس جمهور اخیراً در کابل نیز در یک برنامه تلویزیونی تلاش ورزیده است، تا «نیشنلایزم» خود را در «لا بلای فقر» تعریف کند. ایشان می گویند: «ما فقیر ترین کشور» دنیا هستیم. جای شک نیست که مردم عوام ما، یعنی خارج از دستگاه دولتی فعلی، با فقر دست و پا می زنند. صرفنظر از اینکه خود اعتراف می نمایند، که «معاشات» ایشان و تمام کارکنان دولتی را «خارجی ها» می پردازند، اما حاضر اند، در چنین حالت، همچو اظهارات «مضر» را بخود شان و سخنگوی اجازه دهند، تا بیشتر فقیر شوند؟ یا ممکن زیر «کاسه نیم کاسه باشد». زیرا، زمامداران حکومتی ایشان، در حالیکه از برکت حضور همین «قوای خارجی» معاش بلند تر از کارمندان هر دولت قبلی دیگر، دریافت می دارند، توانسته اند، یکی از «فاسد ترین» اداره دنیا را تشکیل دهند. درین مورد عمدتاً صحبت نمی شود. مگر بیاد نداریم، که در آغاز از طریق وزرای خویش، در مورد «کمک های خارجی»، اظهارات را پخش می داشتند، که «کمک ها»، به ارگان های دولتی، «جنسی» تهیه می گردد. رهبران دولتی، تأکید بر تسلیحی «نقدی» بوده اند، تا «جنس» را خود خریداری نمایند. حال بعد از ۱۲ سال، در سال اخیر، «آهنگ» دیگری شنیده می شود.

افغانستان در بیش از شصت سال در لیست کم «انکشاف» یافته ترین کشور های عضو سازمان ملل متحد قرار دارد. آقای رئیس جمهور باز هم کدام تحلیل جدید، از وضع کشور، ارائه نداشته اند. مفهوم عنوان فوق، از عنوان خبری است، که در «پورتال افغان جرمن آنلاین»، بقول از «صدای آلمان»، بدست نشر سپرده شده است.

حال که اینک حدود یکسال دیگر از موجودیت «قوای ائتلاف» در افغانستان باقی مانده است، فعالیت های مسئولین امور افغانستان، در رابطه با «مناسبات خارجی» و یا بعبارت دیگر تعمیل و تبلیغ اصول «سیاست خارجی»، با بی پروائی بی نظیر و «بی طاقتی» مشهود، در مناسبات، بسطح «میدیا های» جدید کشانیده شده است. بعضاً ممکن ناشی از واهمه نسبت به آینده نا مطمئن فردی ایشان باشد، که بقول معمول، به «فرار به پیش» قدم می گذارند. ضرب المثل معمول می آموزد: «وقتی کشتی در خطر غرق شدن است، موش های بزرگ اول بیرون خیز می زنند». حال با چنین اظهارات «فرار» از اصول سیاست خارجی کشور نیز تعبیر شده می تواند. اظهار فوق «سخنگوی» رئیس جمهور، کمتر از اظهارات قبلی رئیس جمهور حامد کرزی «خنده آور» و «صدمه دهنده» بر حیثیت کشور و عدم «آگاهی» مسئولین از اوضاع و مناسبات بین المللی شناخته نمی شود.

بسیار عکس العمل های متعدد، مقامات امریکائی و «ناتو»، در رابطه با «ادعا» های «رئیس جمهور افغانستان، حامد کرزی»، «بی.بی.سی.» از جریان تدویر کنفرانس مطبوعاتی، «منشی عمومی «ناتو»» در «بروکسل»، «اندرس فوگ راسموسن» (Anders Fogh Rasmussen) تاریخ ۱۸ مارچ ۲۰۱۳م، گزارش داده می نویسد: «سرکرده «ناتو» روز دو شنبه گفت که ادعای رئیس جمهور افغانستان، حامد کرزی مبنی بر متهم ساختن ایالات متحده امریکا، در ساخت و باخت و توطئه چینی با طالبان را «مسخره آمیز مطلق» ("absolutely ridiculous")

د پانوی شمیره: له ۱ تر ۳

maqalat@afghan-german.de افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ

پاڼه: د لیکنيزې بڼې پاڼوالې د لیکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له راليرلو مخکې په خبر و لولئ

دانسته است.

با وجود آنکه رئیس «جمهور افغانستان»، خود عبارات دیگر، تلاش ترمیم اظهارات قبلی شانرا نموده اند، «سخنگوی» در حقیقت، با این «اظهار»، صرفنظر از آنکه، ممکن فراموشی از جریان ۱۲ سال گذشته را هم نشان دهد، موضعگیری های قبلی را، بعبارت دیگر، «تازه» ساخت. چنین بر می آید، که سیاست «خارجی» افغانستان و موضعگیری های «تحریک آمیز» و «تبلیغاتی» هر لحظه از ذهن چنین افراد، وابسته به حلقات معلوم الحال، بیرون می آید.

جای شک نیست که از همان آغاز نخستین قدم های عملیاتی، «امریکائی - انگلیسی»، مؤرخ ۷ اکتوبر ۲۰۰۱م، موقف های مختلف، از «جانبدار»، تا «مخالف» و «منتظر»، یا «نیوترال» وجود داشته است. کنفرانس «بن» که «تهداب» حکومت «موقت» در آن، گذاشته شد، در همان «لحظات» همین گروپبندی موضعگیری در بین افغانهای مسکون در خارج هم، دیده می شد. چنانچه از جانب «گلبدین حکمتیار» ادعا های مختلف، بخصوص در ضدیت با «ایالات متحده امریکا»، منتشر گردیده است، که بعد از مسدود شدن دفترش در ایران، «به نسبت» موقف خصمانه او علیه حکومت «موقت» در افغانستان، همکاری «مشترک» خود را بر ضد «قوای خارجی»، با «طالبان، القاعده و حقانی» اعلان نمود. این گروه در طول این زمان «ضد» همین اداره که بکمک «خارجی» ها ایجاد گردید، عمل کرد. حال با تضعیف مواضع دولت، بر طبق قانون اساسی فعلی، که آنها مخالف محتوای این قانون هستند، می خواهند، با طرح «شروط» در انتخابات سهم گیرند، مقدمات آنرا در وقایع اخیر در «وردک»، از طریق «حلقات مخفی» آنها، نشان دادند.

وقتی در جریان همان کنفرانس «بن» تحت رهبری و حمایت سازمان «ملل متحد»، از ضرورت «قوای بین المللی کمک امنیتی» یا «International Security Assistance Force» (ISAF)، مطرح گردید، ترکیب این قوا و وظایف آن، مانند «قوای» تحت نام سازمان ملل متحد، که در نقاط دیگر جهان، نظیر «لبنان» و یا در بعضی از کشور های افریقائی، بنام «کلاه آبی ها» نیز یاد می شوند، تحت رهبری سازمان «ملل متحد»، قرار نگرفت. اعزام همچو قوای «بین المللی» که بطورخلص، به آنها کمک یا رسالت «امنیت و اعمار» وظیفه داده شد، بر اساس تصویب شورای امنیت سازمان ملل متحد، مطابق قطعنامه شماره ۱۳۸۶، ۲۰ ماه دسمبر ۲۰۰۱م (Resolution of 20. December 2001)، تحت رهبری «ناتو» صورت گرفت. درست دو روز قبل از انتقال قدرت به «حامد کرزی» در کابل. رهبران وقت «حکومت موقت»، در آغاز، بشمول کمیت بی شمار مردم، به حضور همچو قوا، موافق بوده اند، تنها «عبدالله عبدالله» وزیر خارجه «اتحاد شمال» نظر دیگری، بخصوص در مورد کمیت، در کابل، که «گروپ آنها» بر شهر «تسلط» یافته بود، ابراز می داشته است.

در گزارش «بی.بی.سی.» از جریان کنفرانس مطبوعاتی رئیس ناتو، می خوانیم: «کرزی به اولین سفر وزیر دفاع ایالات متحده امریکا، «چک هاگل»، به افغانستان بتاريخ ۱۰ مارچ، با متهم ساختن واشنگتن و طالبان مبنی بر «تبنائی» و «با هم ساختن» مخفی، بمنظور معتقد ساختن افغانها، که گویا برای نیازمندی حضور قوای خارجی بعد از سال ۲۰۱۴م، هم انجام می دهند، آسیب رسانید. این در حالی است که قوای جنگی «ناتو» و اکثریت قوای خارجی مشغول آمادگی برای خروج می باشند.»

در همین کنفرانس، سرکرده «ناتو»، نگرانی خود را، در مورد «تبادلۀ اظهارات تند بین کرزی و ایالات متحده امریکا»، که با بزرگترین کمیت واحد های نظامی آن در قوای بین المللی کمک امنیتی (آیساف)، تحت رهبری «ناتو» سهیم است، ابراز داشته است.

در جای دیگر از «اندرس فوگ رسموسن»، بدین «متن» نقل قول صورت گرفته است: «مفکوره ای که علناً از جانب رئیس جمهور کرزی براه افتاده است،... به اصطلاح بین «ناتو»، «آیساف»، «ایالات متحده» و «طالبان» در خفا همکاری نام نهاد و جود دارد، رد می نمایم. این مفکوره مطلقاً مسخره آمیز است.»

د پانو شمیره: له ۲ تر ۳

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de یادونه: دلپکنی د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیولو مخکې په خیر و لولئ

در عین حال سرکرده «ناتو»، با تأکید، چنین اظهار می دارد: «ما به حاکمیت افغانستان احترام کامل داریم. در عین زمان متوقع هستیم، تا جانب افغان تصدیق نماید که ما ... سرمایه‌گذاری زیادی در ذخایر و خون برای کمک به کشور «کرزی» ، بخاطر حرکت به پیش، داشته ایم.»

بیش از ۳۰۰۰ نفر از قوای خارجی، در افغانستان، از زمان آغاز مداخله نظامی سال ۲۰۰۱م، تحت رهبری ایالات متحده کشته شده اند. برخی از ارزیابی ها نشان می دهد، که در جنگ افغانستان، تنها مصارف ایالات متحده امریکا، به صدها میلیارد (billions) دالر بالغ گردیده است.

به ادامه «منشی عمومی ناتو» همچنان تذکر داده است: «قوای «آیساف» متشکل از ۵۰ کشور بخاطر آوردن پیشرفت در افغانستان قربانی داده اند.»

پایان

د پانو شمیره: له ۳ تر ۳

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de
یادونه: دلپکنی د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیولو مخکې په څیر و لولئ